

Všetci rozprávajú len o vojne, o pokání a obrátení nehovorí nikto

Matej Gavlák

16. februára 2022 ✝ Spoločnosť

Zdroj: youtube.com

Stojíme na prahu veľkej vojny? Časť ľudí – spolu s hlučnými médiami a politikmi – si myslí, že áno. Druhá časť (a zdá sa, že tá väčšia) si však myslí, že situácia nie je ani zďaleka taká horúca, ako sa prezentuje a „*žiadna vojna nebude*“. Koronavírus ukázal, že rôznym médiám a „expertom“ sa nedá dôverovať, pretože majú tendenciu informácie nafukovať – namiesto toho, aby vydesených ľudí upokojovali – a paniku tým pádom, či už vedome alebo nevedome, rozširovať. Tiež sme však zistili, že treba naozaj očakávať aj neočakávateľné.

„Ešte štyridsať dní“

Pravdou je, že väčšina youtube kanálov o vojenstve, ktoré sledujem už roky (*Defense Updates*, *Covert Cabal*, či *Binkov's Battlegrounds*), sa zhoduje v tom, že Rusi zatiaľ nemajú dostatočne silné počty na útok, ako aj v tom, že útok by bol ďaleko riskantnejší, než tzv. hlavný mediálny prúd uvádza; ak by Rusi nezískali značnú časť Ukrajiny –, ktorá je veľká asi ako dve Británie – behom štyroch či piatich dní (!), situácia by sa začala obracať proti nim. A zákopová vojna už nie je v móde viac ako sto rokov.

Na druhej strane však treba dodať, že väčšina súkromných zjavení Panny Márie uznaných biskupmi – ako Fatima či Akita – hovorí, že ak sa ľudia neobrátia a nezačnú činiť pokánie, skutočne ďalšia veľká vojna môže nastať (samozrejme, nevieme presne kedy). Fatima neustále vyzýva na zasvätenie Ruska, ktoré môže spôsobiť „*zničenie mnohých národov*“, kým Akita varuje, že ak sa ľudia neobrátia, „*ohnie bude padať z neba a zotrie veľkú časť ľudstva*“.¹ Obe tieto proroctvá sú cirkevnými predstaviteľmi uznané za vierohodné a pri oboch sa diali aj veľké zázraky – tzv. slnečný zázrak vo Fatime, či socha plačúcej Panny Márie v Akite. Podobných, pomerne vierohodných proroctiev, je však viacero. Sv. Ján Pavol II. mal napríklad víziu o islamskom napadnutí Európy. Povedal:

„*Vidím Cirkev 3. tisícročia postihnutú smrteľnou ranou, ktorej meno je islamizmus. Obsadia Európu. Videl som prichádzať hordy od západu po východ: od Maroka po Líbyu, z Egypta až po východné krajiny.*“²

Sv. Don Bosco zapísal:

„Paríž! Paríž! Paríž! Namiesto toho, aby si sa opevňoval v Pánovom mene, obklopuješ sa domami pochabej povesti. Ty sám si ich zničíš! Tvoj idol, Panteón, bude zrovnaný so zemou, takže sa o ňom bude pravdivo hovoriť „nepravosť naň dopadla“. Tvoji nepriatelia ťa ponoria do útrap, hladomoru, teroru a pohrdania Mojím zákonom“, hovorí Pán.

Počas Môjho tretieho navštívenia upadneš pod cudzie jarmo. Od cudzokrajných nepriateľov uvidíš svoje paláce v plameňoch, svoje domy v ruinách, presiaknuté krvou svojich hrdinov, ktorých už viac niet.“³

Hoci tzv. mainstreamoví katolíci odmietajú myšlienku Božieho trestu za ľudské hriechy ako niečo, čo by „milujúci Otec nikdy neurobil“, predsa ide o záležitosť, ktorá je v Biblii uvádzaná na viacerých miestach. Starý zákon, ktorý zachytáva časový úsek niekoľko tisíc rokov, je podobnými zmienkami pretkaný. Stačí si spomenúť na veľkú potopu a čo jej predchádzalo:

„Keď Pán videl, že ľudská neresť na zemi je veľká a že všetko zmýšľanie ich srdca je ustavične naklonené na zlé, Pán oľutoval, že stvoril človeka na zemi. Bol skormútený v srdci a povedal: „Vyničím zo zemskeho povrchu ľudí, ktorých som stvoril: človeka i zvieratá, plazy i nebeské vtáctvo, lebo ľutujem, že som ich urobil.“ Iba Noe našiel milosť u Pána.“ (Gn 6,5–8)

Prorok Izaiáš varuje židovský ľud:

„Ak budete povolní a budete poslúchať, dobro zeme budete požívať. Ak sa však zdráhate a protivíte, meč vás pohltí, lebo hovorili ústa Pánove.“ (Iz 1,19–20)

Či Jonášovo proroctvo:

„Pán druhý raz prehovoril k Jonášovi takto: „Vstaň, choď do veľkého mesta Ninive a zvestuj mu zvesť, ktorú ti ja poviem!“ Jonáš vstal a šiel podľa Pánovho rozkazu do Ninive. Ninive bolo veľké mesto pred Bohom, bolo treba tri dni, aby sa prešlo cezeň. Jonáš začal vstupovať do mesta – prvý deň cesty – a volal: „Ešte štyridsať dní a Ninive bude rozvrátené!“ (Jon 3,1–4)

Alebo veľké varovanie z knihy Sirachovcovej:

„Množstvo hriešnikov je ako nahromadená kúdel', ich koniec bude ohnivý plameň.“ (Sir 21,10)

Naše „bezpečie“ teda naozaj môže byť iluzórne a klamlivé. Avšak každé varovné proroctvo – biblické aj nebiblické – v sebe nesie aj nádej, že katastrofa bude napokon odvrátená.

Slovenský národ dnes

Biblia nám jasne predkladá, že veľké historické katastrofy sa nedejú „len tak“, lebo „taký je osud“. Vojny, hladomory – a áno, aj pandémie – sú Božou *reakciou* na hriechy ľudí. Preto sa o homosexualite niekedy hovorí ako o *sodomskej hriechu*, čo je, samozrejme, narážka na jedno z dvoch starovekých miest zničených ohňom, ako nám hovorí kniha Genezis.

V týchto dňoch po večeroch čítam listy slávneho vzdelanca Erazma Rotterdamského. Písal ich práve v čase veľkej osmanskej ofenzívy do Európy, kedy v Uhorsku došlo k tragickej bitke pri Moháči, pri ktorej uhorské vojsko zaznamenalo katastrofálnu porážku a sám kráľ Ľudovít II. dokonca prišiel o život a spolu s ním zahynula prakticky celá správa štátu. Erasmus píše:

„Ponosujeme sa, že zem neodpovedá na naše prosby, pritom my sami tak zle odpovedáme na Božie príkazy... Sťažujeme sa, že všetko je zlé, pritom za to dobré nevzdávame Bohu vďaku... Zasluhujeme si vôbec nejaké dobro, ak žijeme zle?“

Aký je teda dnes slovenský národ? Zasluguje si nejaké dobro, alebo žije zle?

Hriech je v našej spoločnosti všadeprítomný, ale nikto sa nad tým nepozastavuje – skôr naopak: len skúste povedať, žeby mladí nemali pred svadbou spolu žiť. Celá „zbožná“ dedina sa bude na vás mračiť. Alebo skúste niečo podobné napísať na facebooku – v takom prípade by som radil týždeň ho nezapínať. Len si spomeňme, čo sa udialo, keď sa biskup Jozef Haľko vyjadril proti homosexuálnym prejavom vo verejnoprávnej televízii...

Zvolajte ľud, zasväťte zástup!

Stať o Jonášovi a Božej hrozbe pre mesto Ninive pokračuje:

„A takto volal (kráľ) v Ninive: „Nariadenie kráľa a jeho veľmožov je toto: Ľudia a zvieratá, statok a ovce nech nič neokúsia; nech sa nepasú a vodu nech nepijú! Ľudia i zvieratá nech sa poobliekajú do vrecovín, nech hlasno volajú k Bohu a nech sa každý odvráti od svojej zlej cesty a od násilia, ktoré má v rukách. Kto vie, azda sa Boh odvráti a zmiluje sa; odvráti sa od svojho hnevu a nezahynieme.“ Boh videl ich skutky, že sa odvrátili od svojich zlých ciest, a Boh sa zmiloval a nepostihol ich nešťastím, ktorým ich zamýšľal postihnúť.“ (Jon 3,7–10)

Tento národ – ako vlastne aj celý svet – nutne potrebuje obrátenie, potrebuje modlitby, zvlášť svätého ruženca, potrebuje sa utiekať k svojej patrónke, Panne Márii Sedembolestnej. Len toto ho môže zachrániť a nie falošné bezpečie medzinárodných zmlúv. Preto izraelskému kráľovi Sedekiášovi nepomohlo ani jeho spojenectvo s Egyptskou ríšou⁴ – vládca Babylonu, Nabuchodonozor, Jeruzalem aj tak vyplienil, kráľa oslepil, jeho deti zavraždil a celý ľud vyviedol do vyhnanstva do svojej krajiny.

Samozrejme, obranné zmluvy už neraz zachránili národy – spomeňme si napríklad na Svätú ligu a bitku pri Lepante – ale opäť: bez pomoci Boha je všetko márne. Svätá liga zvíťazila aj preto, že sa utvorila ako aliancia, ale predovšetkým pre to, že sa ľudia v temnú hodinu obrátili k Bohu a za úspech sa na čele s pápežom sv. Piom V. aj modlili.

Erazmus v jednom zo svojich listov pokračuje:

„Priznávam, že sotva sa dá dúfať v naše víťazstvo proti Turkom, pokiaľ pri nás nebude stáť Boh. Ak sa však pousilujeme získať Jeho náklonnosť, potom aj keby našich sto sa muselo v boji postaviť proti ich desiatim, aj tak bude víťazstvo naše.“

A o tom to je – získať si snahou o svätosť náklonnosť Stvoriteľa. Presný návod toho, čo v túto kritickú hodinu treba skutočne urobiť, sa nachádza v knihe proroka Joela:

„Pán vydá hlas pred svojím vojskom, veď jeho tábor je veľmi veľký, veď je mocný a vykonáva jeho rozkaz. Áno, veľký je Pánov deň a veľmi hrozný, ktože ho vydrží? „Teraz však – hovorí Pán – obráťte sa ku mne celým svojím srdcom, pôstom i plačom a nárekom, roztrhnite si srdcia, a nie rúcho, obráťte sa k Pánovi, svojmu Bohu, veď je dobrotivý a milosrdný, trpezlivý a veľmi ľútostivý a môže odvrátiť nešťastie.“

Možno, že sa zmení a odpustí a zanechá po sebe požehnanie na obetu a nápoj Pánovi, vášmu Bohu. Zvučte trúbou na Sione, zasväcujte pôst, zvolajte zhromaždenie, zvolajte ľud, zasväťte zástup, zjednoťte starcov, zhromaždite maličkých aj tých, čo sajú prsia; ženích nech vyjde zo svojej izby a nevesta zo svojej chyže.

Medzi predsieňou a oltárom nech plačú kňazi, Pánovi sluhovia, a nech hovoria: „Ušetri, Pane, svoj ľud a nevydávaj svoje dedičstvo na hanbu, aby nad nimi panovali národy;“ prečo by mali vravieť medzi národmi: „Kdeže je ich Boh?“ Pán sa rozhorlil za svoju krajinu a ušetril svoj ľud .“ (Joel 2,11–18)

Slovenský národ, vieš, čo máš robiť. Zachrániš sa?

1 <http://christianitas.sk/zijeme-udalosti-ktore-predpovedala-panna-maria-v-akite/>

2 <https://catholicherald.co.uk/st-john-paul-ii-had-vision-of-an-islamist-invasion-of-europe/>

3 <https://franciscan-archive.org/bosco/opera/bosco.html>

4 <https://www.jewishvirtuallibrary.org/zedekiah>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/vsetci-rozpravaju-len-o-vojne-o-pokani-a-obrateni-nehovori-nikto/>